

mai sau

*Em có vè soi trăng vách núi
Ta vè hồn em trong bóng mây
Thời gian bắt được xem già cỗi
Em bỗng thành sông nước đọa đầy*

*Anh xin chịu hết bao phiền muộn
Bao đắng cay em đã cho đầy
Trời xanh còn lúc mây tan hợp
Thì cứ thả lòng em gió bay*

*Đừng để mắt quầng thâm nỗi nhớ
Hãy cười như thuở mới trăng sao
Rồi ra nháy mắt luân hồi lại
Ta có nhau xem tóc bạc đầu.*